

[Knud Lind]

res egne præmisser, de ønskede ikke at blive omdannet til nogle gelémennesker. Det fik de lov til, og siden har vi ingen som helst problemer haft med disse unge mennesker. Da jeg besøgte dem efter et par år, opdagede jeg, at der var sket en naturlig afgang, og der var kommet nye. Nogle havde skiftet motorcyklen ud med barnevogn, og der var kommet nogle nye til i stedet for.

Jeg er lidt bange for, når man ligesom vil presse noget ned over dem, både fra VS' og kommunisternes side. Det hele er samfundets skyld, og vi skal nu have nogle flere pædagoger, som lever af alt det.

Man har talt om opklaringsprocenten. Jeg kan gøre opmærksom på, at opklaringsprocenten er en af de ting, der er nogenlunde inflationssikret. Den ligger på sine ca. 30 pct. Alt andet stiger, men opklaringsprocenten holder så nogenlunde. Kriminalpolitiet i provinsbyerne, hovedparten af det, arbejder fra 8 til 16, og de kriminelle arbejder fra 16 til 8, så de har altså ikke den store mulighed for at mødes.

I forbindelse med det vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål angående de fællespatruljer, man en overgang havde tænkt sig mellem ordenspoliti og kriminalpoliti. Jeg nævner det igen, så det kan blive skrevet ned. Hvad er der blevet af de fællespatruljer? Jeg håber, ministeren vil undersøge det. Man har også talt om arbejde i stedet for straf. Jeg kan sige, at hvis man rigtigt undersøger det, så vil man opdage, at forsikringsselskaberne i meget stort omfang fratager erstatningskrav over for de enkelte. Det er så et spørgsmål, når man taler om arbejde i stedet for straf, om man kan finde noget samfundsnyttigt til dem.

Det, som ligger mig på sinde, er at sige, at de unge er altså ikke dårligere, end samfundet gør dem til. Skolelærere og pædagoger tjener penge på at gøre ungdommen til adfærdsvanskelige og sociale tabere, og VS og kommunister m. v. brygger videre på den samme surdej herinde i folketinget, hvor de også tjener en lille slat på det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Bare ganske kort. Det er altid dejligt at få ros. Særlig overraskende, når den kommer fra hr. Wilhelms side. I forbindelse med konferencen på Amager bliver jeg nævnt

som værende atypisk for CD. Det ved jeg er en ros fra hr. Wilhelms side. Men jeg føler trang til at sætte tingene på plads. Som CDs ordfører på det socialpolitiske område tror jeg kun det er sket to gange, at jeg ikke har haft hele gruppen med mig, når jeg har været ordfører i socialsager.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om indtægtsfremgang for pensionister [af Tove Jørgensen (DKP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 69. Fremsat 6/2 79).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Erling Jensen):

Det er vist ikke mere end ca. 1 måned siden, jeg i et samråd med folketingets socialudvalg meget nøje gennemgik de ændringer i pensionslovgivningen, der fik virkning fra 1. januar i forbindelse med første fase af udbetalingerne fra den sociale pensionsfond. Det beslutningsforslag, der skal behandles her i dag, er fremsat en uges tid før dette samråd. Forslaget er formentlig udfærdiget ud fra de mest ædle motiver, men det bygger – så vidt jeg kan se – på en fejlbedømmelse af de nye regler og deres samspil med de i øvrigt gældende pensionsregler og med skattelovgivningens gældende bestemmelser. Jeg går derfor ud fra, at forslaget i det mindste ville have fået en noget anden udformning, såfremt det var blevet udfærdiget efter mit samråd med socialudvalget.

Jeg skal af hensyn til dem, der ikke deltog i samrådet, kort repetere de vigtigste af lovændringerne. Fra den 1. januar blev der dels gennemført forhøjelser af pensionerne, dels blev der gennem den nye lov om boligydelse indført en ny boligstøtteordning for pensionister. Ved pensionsforhøjelserne fik alle enlige pensionister en årlig pensionsstigning på 588 kr., svarende til 49 kr. pr. måned, mens samgifte pensionister fik hver 1.380 kr. årligt, eller 2.760 kr. tilsammen, svarende for den